

Sygn. akt I CKN 446/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 24 marca 2000 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - L. Walentynowicz (spraw.)

Sędziowie: SN - T. Domińczyk

SN - I. Koper

Protokolant: B. Rogalska

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2000 r.

na rozprawie

sprawy z wniosku J. M.

z udziałem X. M.

o podział majątku wspólnego

na skutek kasacji uczestniczki postępowania

od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w O.

z dnia 4 grudnia 1997 r., sygn. akt I Ca [...]

p o s t a n a w i a :

**oddalić kasację i zasądzić od uczestniczki postępowania na rzecz
wnioskodawcy kwotę 1000 zł (jeden tysiąc złotych) tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

U Z A S A D N I E N I E

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 1997 r. Sąd Rejonowy w O. dokonał podziału majątku wspólnego wnioskodawcy J. M. i uczestniczki postępowania X. M. w odniesieniu do spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu spółdzielczego położonego w O. przy ul. W. [...].

Sąd przyznał wnioskodawcy prawo do lokalu, natomiast uczestniczce – spłatę w wysokości 6.782,91 zł. Nakazał też X. M. wydanie lokalu byłemu mężowi.

Z ustaleń sądowych wynikało, że J. i X. M. pozostawali w związku małżeńskim od 19 kwietnia 1980 r. do 27 stycznia 1997 r., przy czym w wyroku rozwodowym miejsce pobytu dwojga ich małoletnich dzieci ustalono u ojca. Uczestniczka jeszcze przed zawarciem małżeństwa była kandydatem Spółdzielni Mieszkaniowej „[...]” w O. i w tym czasie zgromadziła część wkładu na mieszkanie typu M-2 w rozmiarze 25.000 st. zł (2,5 PLN). W dniu 15 lutego 1989 r. małżonkowie M. uzyskali przydział lokatorskiego mieszkania spółdzielczego typu M-4 o powierzchni 59,5 m². Na poczet wkładu zaliczono środki pieniężne zgromadzone na książeczce mieszkaniowej wraz z premią gwarancyjną i odsetkami (351.111 st. zł), a także pomoc finansową zakładu pracy wnioskodawcy na uzupełnienie wkładu (359.779 st. zł) oraz na podniesienie standardu mieszkania (1.300.200 st. zł). W 1991 r. M. spłacili przedterminowo kredyt lokatorski w rozmiarze 7.209.480 st. zł. W chwili podziału wartość zwaloryzowanego wkładu wynosiła 13.565,82 PLN.

Sąd przyznał wnioskodawcy prawo do lokalu dlatego, że pod jego pieczę pozostają dzieci. Zasądzona na rzecz uczestniczki spłata stanowiła połowę wartości wkładu.

W następstwie apelacji uczestniczki Sąd Wojewódzki w O. podwyższył spłatę do wysokości 7.122,05 zł, ponieważ Sąd Rejonowy nie uwzględnił nakładu X. M. na majątek wspólny. Nakład ten w chwili przydziału lokalu wyraził się – w ocenie Sądu II instancji – sumą 354.221 st. zł i stanowił 5 % wartości majątku podlegającego podziałowi (339,14 PLN). Wysokość spłaty uległa więc podwyższeniu (6.782,91 zł + 339,14 zł = 7.122,05 zł).

Sąd odwoławczy nie podzielił natomiast zarzutów uczestniczki dotyczących sposobu podziału prawa do lokalu, tym bardziej że wnioskodawca z dziećmi – po przejściowej wyprowadzce – powrócił do wspólnego mieszkania.

W kasacji uczestniczka postępowania wniosła o uchylenie postanowienia odwoławczego i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Skarżąca powołała się na naruszenie art. 218 § 4 prawa spółdzielczego przez niewłaściwe rozliczenie jej nakładów na majątek wspólny oraz na naruszenie art. 378 § 1 kpc przez nierozważenie jej zarzutów w odniesieniu do sposobu podziału prawa do lokalu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie kasacji następuje w granicach powołanych podstaw (art. 393³ kpc). Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał (zob. m.in. orzeczenia z dnia 11 marca 1997 r., III CKN 13/97 – OSNC 1997, z. 8, poz. 114 oraz z dnia 23 stycznia 1998 r., I CKN 431/97 – OSNC 1998, z. 7-8, poz. 130), że przytoczenie podstaw kasacyjnych wymaga konkretyzacji przez podanie konkretnych przepisów, które w ocenie skarżącego zostały naruszone oraz przez wyjaśnienie mechanizmu tego naruszenia. Powołując się na drugą podstawę kasacyjną (art. 393¹ pkt 2 kpc) kasator obowiązany jest ponadto wykazać, że naruszenie przepisów postępowania miało istotny wpływ na wynik sprawy.

W pierwszej kolejności należy rozważyć przedstawiony zarzut procesowy, dotyczący naruszenia art. 378 § 1 kpc. Przepis ten stanowi, że sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach wniosków apelacji. Przyjmuje się, że wnioski apelacyjne dotyczą dwóch kwestii: zakresu zaskarżenia oraz

proponowanej treści orzeczenia sądu odwoławczego. Z zastrzeżeniem sytuacji przewidzianej w art. 378 § 2 kpc, zakresem zaskarżenia sąd II instancji jest związany. Nie jest natomiast związany sugestiami strony skarżącej co do treści orzeczenia odwoławczego.

W kasacji nie wyjaśniono, na czym miało polegać sugerowane naruszenie art. 378 § 1 kpc. Wydaje się, że przepis ten został po prostu niewłaściwie odczytany przez skarżącą. Sąd Wojewódzki w O. z pewnością nie naruszył tego przepisu, a wskazania innych naruszeń procesowych kasacja nie zawiera.

Bezskuteczność zarzutu zgłoszonego w ramach drugiej podstawy kasacyjnej powoduje, że miarodajne są ustalenia sądowe dokonane w dotychczasowym postępowaniu, a więc także w odniesieniu do wysokości nakładów poniesionych przez X. M. na majątek wspólny (art. 45 § 1 kro). W świetle tych ustaleń nie doszło do sugerowanego naruszenia prawa materialnego. Wskazany w kasacji art. 218 § 4 prawa spółdzielczego określa wartość wkładu mieszkaniowego zwracanego przez spółdzielnię mieszkaniową osobie uprawnionej, co w sprawach o podział majątku dorobkowego jest pomocne przy określeniu wartości dzielonego prawa do lokalu spółdzielczego. Tymczasem wartość dzielonego prawa w rozpoznawanej sprawie była i jest bezsporna (13.565,82 zł).

Kasacja jest sformalizowanym środkiem zaskarżenia. Skoro więc zarzuty kasacyjne okazały się bezzasadne, należało ją oddalić (art. 393¹² kpc w związku z art. 13 § 2 kpc) i orzec o kosztach postępowania (art. 520 § 2 kpc).

aw

jb.